

Élménybeszámoló

Lille 2005/2006-os tanév

Fáskerti László

A 2005-ös évben - mint ahogy azt már régóta terveztem - mint Híradástechnika szakos villamosmérnök hallgató megpályáztam Franciaországba egy ERASMUS ösztöndíjat a BMF Kandó Kálmán karán, és miután sikeres elbírálásban részesült a pályázatom, szeptemberben el is indultam Lille-be. Ez előtt persze meg kellett pályáznom, ami önéletrajzból, motivációs levélből és egyéb adminisztratív teendőkből állt számomra is, mint mindenkinek, de gyakorlatilag az egészet egy hétvége alatt el tudtam intézni, és mondhatom igazán megérte ezt a minimális fáradságot.

Utazás: Én az utazás szempontjából a buszt választottam, mert közvetlen Lille-be megy Budapestről, és egyrészt nincsen súly, csak poggyászkorlát, másrészt előnyösnek éreztem, hogy nem kellett átszállnom. Ott Lille-ben talákoztam egy másik magyar sráccal (szintén híradástechnikus), aki repülővel ment, és egyáltalán nem volt gondja azzal, hogy Párizsban megtalálja az utat a TGV-hez (Train a Grande vitesse - nagy sebességű vasút), amivel 55 perc alatt a lille-i pályaudvaron volt, pedig a két város között több mint 200 km.-es a távolság. Az iskola nekem és a szintén pályázó évfolyamtársaim számára felajánlotta, hogy egy oda-vissza utat teljes egészében fizet, amit ezúton is szeretnék megköszönni, csak a jegy megvásárlásakor számlát kellett kérnem a BMF nevére és címére. A megérkezéskor én egy pályaudvarra értem, amely egyben metrómegálló is volt, és könnyedén eljutottam a Cité Scientifique megállóhoz, ahol még gyalogolnom kellett kicsit a kollégiumig, amit egy kis térkép segítségével találtam meg. Sajnos jelenleg nem áll módomban, hogy ebbe az élménybeszámolómba besűrjäm, de bárkinek szívesen elküldöm, aki küld nekem egy E-mailt.

Szállás: Én a Residence Gallois nevű kollégiumban kaptam szállást, ami 5 épületből: A,B,C,D,E épületből állt, és ebből az 5 épületből 2 meglehetősen szépen felújított, újszerű (200 Euró/hó), míg a másik három eléggé puritán, de a célnak megfelel(140 Euró/hó), ahol én is szállást kaptam. Mindenki egyedül van a kollégiumi szobában, és közös tusoló van a folyosó végén. Ami nem volt: vasaló, hűtő, külön fürdőszoba, és ebben a Gallois koleszban nem volt egy közös konyha sem, de őszintén

szólva nekem nem annyira hiányzott, mert szerintem melegkajákat főzőcskézni drágább, mint elmenni a szomszédban található este is nyitva lévő Parisel étterembe. A C épületben van két TV szoba, de sokan vettek maguknak kiköltöző diákoktól használt TV-t viszonylag olcsón. Ez nem csak a TV-re vonatkozott, hűtőt, vízforralót, vasalót és mindent ami a diákélethez kellhet, meg lehet vásárolni ily módon, csak figyelni kell a koleszépületek aulájában elhelyezett kis plakátokat. Fontos megemlíteni a telefonkártyákat, amit 6,3 Euróért árultak több szobában, és a ezzel a telefonfülkékben, a kolesz épületeiben található telefonoknál 3 órát lehet Budapesttel beszélni. Ezt kiszámoltam, kb. 9 Ft. /perc, vagyis mintha otthonról telefonálnék. Úgy vettem észre, hogy a kollégiumomat folyamatosan próbálják a lehető legelitebb szintre hozni, mivel ottlétem alatt is sokat fejlődött, és intenzíven újítják fel a szobákat. Ami kimondottan kellemes meglepetés volt számomra, hogy az ENIC felajánlotta, hogy visszafizeti a kollégiumi díjat, ez nekem anyagilag nagyon sokat segített.

Étkezés: Ezzel kapcsolatban csak csatlakozni tudok a többiekhez, akik ezzel kapcsolatban írtak azzal kiegészítve, hogy vasárnap nincsenek nyitva az egyetemi városrésznél található diákéttermek, és egyáltalán szinte semmi sincs nyitva Franciaországban vasárnap, mi találtunk a belvárosban egy remek éttermet, ahol viszonylag olcsón ehettünk hatalmas adag pizzát, kebabot, még hozzá annyira nagyot, hogy másnap reggelig nem voltunk éhesek, és ez 5 és fél Euróba került (Üdítőital, köret, szósz), amit egy nap amúgy is elköltünk a diákétkezdékben (ahol szintén nem kis adagot adnak, és az ízre sem lehet panasz), ha vacsorázni is elmentünk.

Tanulás: Én elsősorban projectmunkát vállaltam kint, amire itthon is kreditpontokat fogok kapni. Mivel én valamilyen szinten beszéltem kiutazásomkor franciául, úgy döntöttem- és erre az ottani tanáraink is ösztönöztek-, hogy a projectmunkát franciául írom meg. Az értem felelős tanár Manuel Ardouin végig segítette munkámat, egy nagyon kedves, vidám tanár. Tőle, miután megkérdezte, mi az érdeklődési köröm kaptam egy érdekes projectet a 3G-s mobilok működéséről és az azzal történő tévénézés technikai hátteréről. Én személy szerint mindenkinek ajánlom, aki csak egy picit is beszél vagy valaha tanult franciául, hogy próbáljon meg úgy kommunikálni a tanárokkal, és (bár ezt mindenki maga érzi) akár vegyen fel ottani tárgyakat. Ha valaki egyáltalán nem beszél franciául, a projectmunkát megírhatja angolul, az ottani tanárok és diákok közül szinte mindenki jól beszél angolul, és kezdők számára is van a belvárosban nagyon hasznos francia nyelvoktatás külföldieknek, amit az iskola szintén fizetett. Én felvettem két nagy tantárgycsoportot a francia diákokkal természetesen francia

nyelvű oktatással: elektronikát (3 tárgyból áll), és jelfeldolgozást (szintén 3 tárgy), amelyekből vizsgázom januárban, de előtte minden tantárgyat amit befejezünk, ZH-t, kisvizsgát írunk, ami a nagyvizsgába beleszámít. Figyelem: Itt nem úgy vannak az órák, mint a Kandón, hogy minden héten ugyanaz vagy majdnem ugyanaz az órarend, itt minden héten változik, és egy időszakban (ami maximum 3 hét) maximum 3 különböző tantárgyat oktatnak, amiből az oktatás befejezését követő héten egy órás ZH-t írtunk. Az is előfordult, hogy egy tantárgyat vettünk egy héttig, de minden nap reggeltől estig. ZH-ból itt nincsen pótZH, és egy hét van a vizsgaidőszakban a felkészülésre, és mindössze 1 vizsgaalkalom, ami megszabott, nem úgy, mint itt Magyarországon, ahol választhatunk, hogy mikor szeretnénk vizsgázni. Az órák nagyon kellemesen teltek, mert a tanárok nagyon segítőkészek, jól magyaráznak, és nem utolsósorban még egy külföldi számára is jól érthetően, lassan beszélnek. A diákok kedvesek, szintén segítőkészek, és ami nagyon fontos: nyitottak, érdeklődők, barátságosak. Sok közös buliba elhívtak már az elején, hogy ismerkedjek meg velük, és ne érezzem magam idegennek az új suliban. Fontos megemlíteni, hogy az ENIC hallgatói többnyire tudják milyen az, amikor elkerülsz egyedül egy idegen országba hosszabb időre, ugyanis ott kötelező külföldön projectet csinálni, anélkül nem kapnak diplomát. Mondanom sem kell, találok több diákkal, akik a Kandón töltötték a gyakorlatukat. Nemrég volt tartották a karácsonyi bulit, amiből én sem akartam kimaradni, és én is részt vettem a megajándékozásban. Előtte vicces vetélkedő volt, ahol remek volt a hangulat, jót játszottunk együtt, és a végén átadtuk egymásnak az ajándékokat.

A kinti diákéletről: Tulajdonképpen az előző gondolataim már kicsit részei voltak ennek a pontnak. Nekem ez gyakorlatilag két részből állt: egyrészt az ENIC-es bulik(ahol én voltam egyedül külföldi, de előfordult, hogy az ERASMUS-osokkal foglalkozó diákokból álló társaság kör E-mail-ben tájékoztatott mindenkit, hogy jöjjenek bulizni az ENIC-be, mert nagyon nagyméretű Party lesz), másrészt az ERASMUS-os estek, diszkók, utazások, amiket az előbb megemlített szimpatikus lelkes kis társaság szervezett nekünk. Utazási lehetőség sok van, mint ahogy azt kollégáim közül sokan az előző években leírták, én annyit tennék hozzá, hogy hétvégén pl.: Brugge-be(ami egy igazán gyönyörű város) vonattal oda-vissza 5 Euró volt a vonatjegy. Volt, hogy páran ERASMUS-osok összebeszéltünk, hogy menjünk el kirándulni a hétvégén. Nagyon szépre sikerültek ezek, az idő is kedvezett. Emellett az egyetemi városrészen belül van több pub, ahova esténként el lehet látogatni például különféle koncertekre.

Az ottani utazásról annyit kell tudni, hogy a tömegközlekedéshez (ami az esetek 99%-ában metró, mert egyszerűen eddig másra nem volt ott igényem), a jegyet jegykiadó automatákból lehet csak venni, bérletet is, amihez célszerű megigényelni 1,5 Euróért diákkedvezményre feljogosító fényképes kártyát, és így valamivel olcsóbban lehet igénybe venni a tömegközlekedési eszközöket, de ezt a nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó irodában is el fogják magyarázni nektek, ha itt lesztek.

Röviden összegezve rövidke beszámolómat én mindenkinek csak ajánlani tudom az ERASMUS-t, mert az itt megszerzett élmények egészen biztosan egy életre szólnak, és ha esetleg lehetőség van egy évet kint tölteni ösztöndíj meghosszabbítással, úgy gondolom, a nyelvtudás még stabilabbá válik. Köszönetet szeretnék mondani a Kandón mindenkinek, aki segített elintézni a pályázatomhoz szükséges adminisztratív teendőket, külön köszönöm Dudás tanárnőnek és Gyárfás tanár úrnak a sok segítséget.

Fáskerti László
E-mail: faskert@freemail.hu